

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1794/2023
23.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници АА из ..., чији је пуномоћник Бранислава Видицки, адвокат из ..., против туженог Клинички центар Војводине из Новог Сада, чији је пуномоћник Милена Ивошевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5057/22 од 01.02.2023. године, у седници одржаној 23.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5057/22 од 01.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5057/22 од 01.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2262/21 од 29.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој исплати за период од 01.06.2018. године до 31.05.2021. године на име трошкова исхране у току рада износ од 133.451,10 динара (од чега износ од 109.706,50 динара је главница, а износ од 23.744,60 динара законска затезна камата обрачуната на дан вештачења, односно на дан 24.03.2022. године), као и припадајућу затезну камату на износ од 109.706,50 динара почев од 25.03.2022. године до исплате и на име регреса за коришћење годишњег одмора за период од 01.06.2018. године до 31.05.2021. године износ од 102.226,46 динара (од чега износ од 84770,21 динара је главница, а износ од 17.456,28 динара законска затезна камата обрачуната на дан вештачења, односно на дан 24.03.2022. године), са затезном каматом на износ од 84.770,21 динар почев од 25.03.2022. године до исплате, као и да јој надокнади трошкове поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 45.000,00 динара. Ставом трећим изреке, ослобођена је тужиља обавезе плаћања трошкова судских такси.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 5057/22 од 01.02.2023. године одбио жалбу тужиле и потврдио пресуду Основног суда у Новом Саду П1 2262/21 од 29.09.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања од општег интереса.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора тужиле као запосленог у јавној служби коме се плата исплаћује у висини минималне зараде. Одлука о тужбеном захтеву не одступа од одлука судова у истим чињенично – правним споровима и заснована је на примени Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 34/01-86/19), Уредби о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама и Посебном колективном уговору за здравствене установе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе и у складу је са правним ставом који је усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 05.07.2022. године.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, у вези са чланом 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23).

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и оценио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које се по закону не може да поднесе (члан 403. став 1. и 3).

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динараксу противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужиља је поднела дана 11.06.2021. године, а вредност предмета спора је 194.476,71 динар.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора не прелази имовински цензус од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиље није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке, донео применом одредбе члана 413. Закона парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**